

ADVISEUR MOET ZICH ZORGVULDIG UITLATEN OVER VERZEKERINGSDEKKING

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
18 november 2025 ECLI:NL:GHARL:2025:7411

De financieel adviseur die bij de ondernemer over de vloer komt, moet zijn ogen en oren goed de kost geven. De situatie ter plaatse op het bedrijf kan immers aanleiding vormen om de klant nader te adviseren of te waarschuwen voor bijvoorbeeld beperkingen in de verzekeringsdekking of in acht te nemen veiligheidsvoorschriften. Sowieso zal de adviseur goed moeten nagaan of zijn uitlatingen richting de klant wel in lijn zijn met de polisvoorwaarden van zijn lopende verzekeringen.

In deze zaak, die in eerste aanleg aan de rechtbank Overijssel was voorgelegd en nu in hoger beroep bij het gerechtshof Leeuwarden, stond de vraag centraal of de adviseur verantwoordelijk kan worden gehouden voor het ontbreken van dekking bij de diefstalsschade van een wiellader. De casus was als volgt.

Casus

X runt een eenmanszaak en richt zich op montage-, leverings- en onderhoudswerkzaamheden. Het bedrijf van X bevindt zich op twee locaties. X beschikt over landmaterieel, waaronder een

wiellader (een soort shovel). In maart 2021 is de wiellader van een van de bedrijfsterreinen van X gestolen. Voor het landmaterieel vigeerde er tussen X en ASR een landmaterieelpolis.

Dekkingsweigering

ASR weigerde evenwel om dekking onder de polis te verlenen voor de diefstalsschade. De wiellader stond ten tijde van de diefstal namelijk niet binnen in het pand, maar buiten op het terrein. Volgens ASR was daarmee gehandeld in strijd met de clause waarin was bepaald dat schade door diefstal alleen is gedekt indien de wiellader zich ‘in een afgesloten pand of afgesloten container’ bevond.

De landmaterieelverzekering was in 2015 afgesloten na advisering van en bemiddeling door de adviseur van X. Na de afwijzing door ASR stelde X zijn adviseur aansprakelijk en belandden partijen met elkaar in een gerechtelijke discussie.

Getuigenverklaringen

Tijdens de getuigenverhoren bij de rechtbank is namens X verklaard dat de adviseur geregeld in de regio kwam en ook bij het bedrijf van X langs was geweest. Tussen X en de adviseur is – voorafgaand aan het sluiten van de landmaterieelverzekering – ook besproken dat het landmaterieel op het terrein werd gestald. Volgens X had de adviseur toen gezegd dat dit voor de dekking geen probleem zou opleveren.

‘Sowieso zal de adviseur goed moeten nagaan of zijn uitlatingen richting de klant wel in lijn zijn met de polisvoorwaarden’

Ook de echtgenote van X en Y, een ondernemer die bedrijfsruimte huurt op het bedrijfsterrein van X, verklaarden dat de adviseur bekend was met de situatie ter plaatse en had gezien dat de wiellader buiten stond. Desalniettemin zou de adviseur hebben bevestigd dat er ook dekking zou zijn als de wiellader buiten op een afgesloten terrein stond.

Oordeel rechtbank

In eerste aanleg zag de rechtbank in de afgelegde getuigenverklaringen voldoende aanleiding om bewezen te achten dat de adviseur had verklaard dat de landmaterieelverzekering ook dekking zou bieden als de wiellader buiten op een afgesloten terrein zou worden gestald. En daarmee staat volgens de rechtbank vast dat de adviseur zijn zorgplicht jegens X had geschonden.

Volgens de rechtbank had de adviseur een evident onjuist advies gegeven. Nu de adviseur een dergelijk advies ook niet had gecheckt bij ASR, had hij niet gehandeld zoals van een redelijk en zorgvuldig handelend tussenpersoon mocht worden verwacht, aldus de rechtbank.

Oordeel hof

Het hof Leeuwarden liet het vonnis van de rechtbank in stand. Ook het hof stelde vast dat er in redelijkheid geen discussie kon bestaan over de tekst en de strekking van de clausule waarin de uitsluiting voor diefstal bij buitenstalling was opgenomen. En ook het hof is van oordeel dat de adviseur dus niet aan X had mogen meedelen dat er wel dekking was als X de wiellader 's nachts op zijn terrein zou laten staan in plaats van deze binnen te stallen.

De adviseur voerde aan dat X geen geschikte opslagruimte had om de wiellader te kunnen stallen, omdat de enige beschikbare stalling op het bedrijfsterrein van X werd verhuurd. Daarmee had X volgens de adviseur dus überhaupt niet aan de stallings-eis kunnen voldoen. Dit verweer wordt door het hof gepas-

seerd. Tijdens de zitting in hoger beroep verklaarde X namelijk dat hij normaal gesproken na afloop van een werkdag met een busje vanaf het bedrijfsterrein naar huis rijdt. Als X had geweten dat de wiellader voor de verzekeringsdekking per se binnen moest staan, had X volgens eigen zeggen de wiellader 's avonds na het werk wel mee naar huis genomen. De afstand

tussen het huis van X, waar hij over stallingsruimte beschikte, en het bedrijfsterrein waar de wiellader buiten stond, bedroeg immers maar enkele kilometers. Het hof achtte deze lezing van X aannemelijk, waarmee het causaal verband tussen de gemaakte fout van de adviseur en de door X geleden schade wel degelijk aanwezig is.

Eigen schuld

Ook het beroep van de adviseur op eigen schuld van X werd door het hof niet gehonoreerd. Het hof stelde vast dat er voor een correctie op grond van eigen schuld geen plaats was. Na het overlijden van de vaste adviseur van X had zijn broer (A) het relatiebeheer met X overgenomen. A heeft zich naar eigen zeggen verdiept in het verzekeringspakket van X en hij had het bedrijf van X twee keer bezocht. In die periode stond de wiellader al permanent buiten, omdat de opslagruimte toen werd verhuurd aan een derde partij. A verklaarde niet met X gesproken te hebben over de inhoud van de polissen en ook niet over de dekkingsclausule voor de wiellader. Maar A geeft tegelijkertijd wel aan dat hij bijzondere clausules zo nodig wel bespreekt met de klanten. Volgens het hof erkende A als adviseur dat hij daarmee dus tekort was geschoten in zijn zorgplicht jegens X.

Slotsom

De slotsom is dat het hof, in navolging van de rechtbank, de adviseur aansprakelijk acht jegens X. De adviseur moet de schade van X vanwege het mislopen van de verzekeringsuitkering vergoeden.

Coen Fledderus

Advocaat bij Polis Advocatuur te Rotterdam

'Nu de adviseur een dergelijk advies ook niet heeft gecheckt bij ASR heeft hij niet gehandeld zoals van een redelijk en zorgvuldig handelend tussenpersoon mocht worden verwacht'

